АНТИКОР — національний антикорупційний портал МОВА ЯЗЫК LANG Харків: 8°C П'ятниця, 21 серпня 2026 р., 15:12

АНТИКОР

Топ-теми:
• Арешт Єрмака
• Корупційна мафія Міндіча в Енергоатомі
• Напад Росії на Україну

Пошук...

НОВИНИ КОНФЛІКТИ ПОЗИЦІЯ ДУМКА ПОДІЇ ВІЙНА ВІДЕО БЛОГИ

Головна › Статті › Конфлікти › Кримінал › "Кроти" російського фюрера Путіна в СБУ. Сівкович, Кулініч і «невстановлені особи» яких влада не хоче афішувати

"Кроти" російського фюрера Путіна в СБУ. Сівкович, Кулініч і «невстановлені особи» яких влада не хоче афішувати

Читать на русском
Додати як бажане джерело в Google

"Кроти" російського фюрера Путіна в СБУ. Сівкович, Кулініч і «невстановлені особи» яких влада не хоче афішувати

Поскребіть будь-якого зрадника — знайдете корумпанта. Візьміть будь-якого гауляйтера на окупованих Росією територіях — Сальдо, Булюка чи Балицького, Константинова чи Аксьонова — у кожного багата корупційна біографія, де бізнес прикритий політикою.

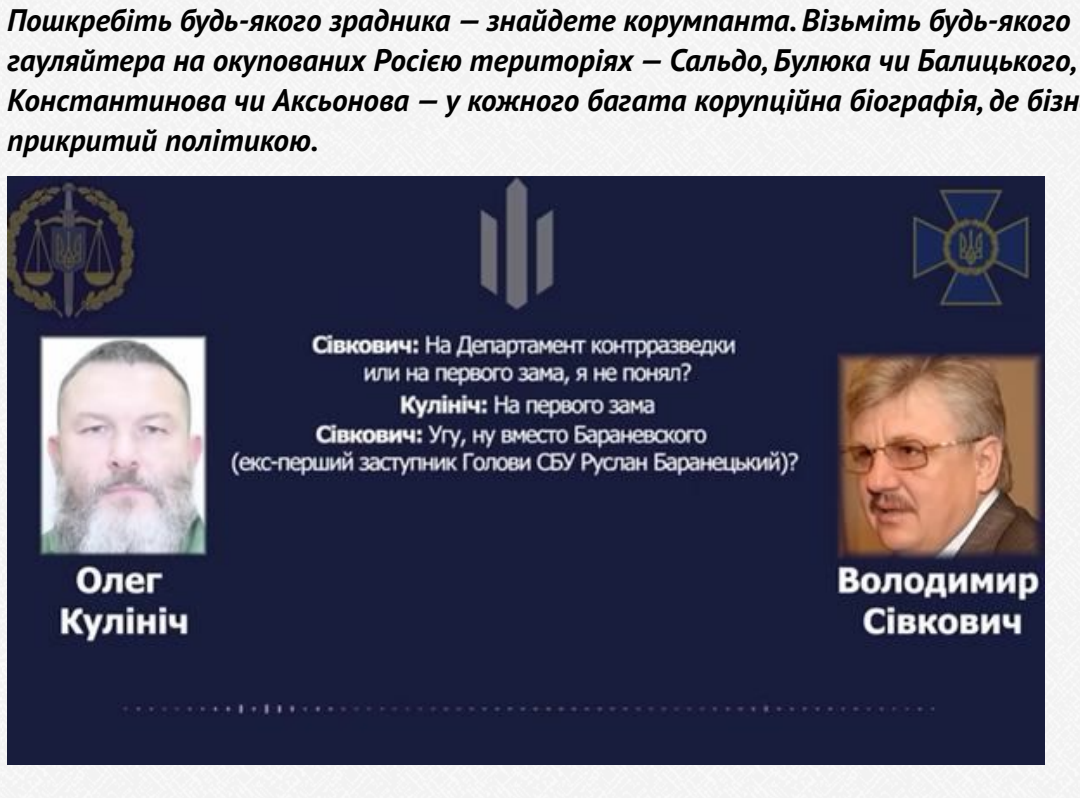

Сівкович: На Департамент контрразведки или на первого зама, я не понял?
Кулініч: На первого зама
Сівкович: Угу, ну вместо Бараневского (екс-перший заступник Голови СБУ Руслан Баранецький)?

Візьміть будь-яку внутрішньовидову боротьбу за тіньові ресурсні потоки — знайдете «патріотів», які воюють із конкурентами звинуваченнями у співпраці з ворогом. А будь-яке журналістське розслідування корупції на війні покаже вам кривавий купаж усього переліченого. Слова «корупція вбиває» — сьогодні вже не метафора, пише видання ZN.ua.

Кожна вкрадена гривня може вартувати життя українському бійцю. Кожен чиновник, не зупинений на крадіжці тисячі гривень, завтра вкраде мільйон. Кожен із інфікованих жадобою наживи урядовців, силовиків і політиків є легкою здобиччю для ворожих спецслужб. І союзником агресора, навіть якщо його не завербували й він спить у вишиванці. Вони приймуть «дари» й відкриють ворота.

Неоднозначна історія «кротів» ФСБ в СБУ демонструє, наскільки слабкими є засуви в наших безпекових воріт і як, виявляється, просто створити мережу агентів впливу та шпигунів під самим носом у президента, у спецслужбі, керувати якою він не довірив нікому, крім свого друга дитинства та бізнес-партнера.

Тобто «успішна історія» викриття кубла агентів ФСБ у структурах СБУ водночас є свідченням провалу кадрової політики президента та глави його офісу, який жорстко її контролює, й доказами того, як політична корупція (маніпулювання законом і процедурами для розподілу ресурсів між обмеженою кількістю людей) переростає в державну зраду. Водночас розказана ДБР історія про викриття шпигунської мережі виглядає як вирізаний і обмежений у часі фрагмент, звідки виведено ключових фігурантів.

Сівкович, Кулініч і «невстановлені особи»

5 квітня Державне бюро розслідувань повідомило про завершення досудового розслідування у справі Олега Кулініча, колишнього керівника Головного управління СБУ в АР Крим, підозрюваного в державній зраді. Його затримали в липні 2022 року, коли він уже чотири місяці як був звільнений із посади. Але не зі служби — залишався офіцером із особливих доручень голови СБУ Івана Баканова.

Повідомлення ДБР вийшло бучним, із заголовками про нові докази співпраці Кулініча з ФСБ і оприлюдненням фрагментів перехоплених розмов із Володимиром Сівковичем, утікачем — експзаступником секретаря РНБО часів Януковича, якого слідство вважає керівником мережі агентів ФСБ в Україні. Українські новини

Насправді все це начебто нове викладено в повідомленні про підозру Сівковичу в державній зраді ще в липні 2022 року, його текст оприлюднено на сайті Офісу генпрокурора (практикується для ознайомлення підозрюваних у разі спеціального, «заочного», досудового розслідування). Там йдеться і про московський «політичний офіс Клюєва—Сівковича», керований начальником і співробітником 9-го («українського») управління Департаменту оперативної інформації 5-ї служби ФСБ Ігорєм Чумаковим та Алєксандром Чуліндіним; і про політичну координаторку від ФСБ Маріну Тєрєнтьеву, яка працює під прикриттям фотокореспондентки агенції ІТАР-ТАСС; і про роль Кулініча у злочинній організації, і навіть про зміст перехоплених розмов, фрагменти яких було продемонстровано на згаданому квітневому брифінгу ДБР.

Ми ж зупинимося на фактах, про які раніше не повідомлялося, або ж говорилося недостатньо конкретно, спираючись на документи (повідомлення про підозри, судові ухвали та вироки, укази президента тощо), свідчення людей, надані на умовах анонімності, відповідь ДБР на запит ZN.UA, та сформулюємо питання, на які ні слідство, ні президент Зеленський наразі не дали відповіді суспільству.

Кулініч згадується в повідомленні про підозру Сівковичу 45 разів. Ймовірно, і його «підозра», й обвинувальний акт у його справі мало чим відрізняються, з огляду на те, що оприлюднені ДБР докази у справах обох фігурантів збігаються майже повністю.

У повідомленні про підозру Сівковичу фігурують чотири записи розмов із Кулінічем: від 2 червня й 26 жовтня 2019 року та від 8 січня й 19 травня 2020 року. Запис, фрагменти якого СБУ оприлюднила, стосується розмови 8 січня 2020-го. Крім уже відомих завдань, які Сівкович начебто «нарізав» Кулінічу (призначення «Охотніка» на посаду першого заступника голови СБУ, взяття під контроль департаменту контррозвідки, створення груп аналітиків у департаменті інформаційно-аналітичного забезпечення та в Головному управлінні внутрішньої безпеки), між ними також начебто йшлося про:

- — контроль Кулініча над діяльністю 5-го управління Департаменту контррозвідки СБУ;
- — «виконання плану» щодо призначення на посаду своєї людини в Управління по роботі з особовим складом СБУ для зміни керівника Національної академії СБУ та впливу на керівництво Служби для ухвалення потрібних рішень;
- — призначення на посаду в органах СБУ особи на ім'я «Євген», із яким «Кулініч О.М. підтримує довірчі відносини» та проходження ним спецперевірки.

Все це, повторюся, стосується запису розмови від 8 січня 2020 року. Водночас указ президента Володимира Зеленського щодо призначення Кулініча начальником кримського главку СБУ було підписано 21 жовтня 2020 року. Тобто ця та решта згаданих у підозрі Сівковичу розмов відбувалася до призначення агента «Котигорошка» — полковника СБУ Кулініча на генеральську посаду в кримський главк Служби!

То як же він міг отримувати від осіб із керівництва СБУ інформацію, що містила державну таємницю, збирати відомості щодо оперативно-службової діяльності СБУ? Як близько треба було бути Кулінічу до керівництва СБУ (й не тільки), щоб надавати допомогу ФСБ «в проведенні підривної діяльності проти України шляхом сприяння з його боку у прийнятті кадрових, управлінських та інших рішень в системі органів СБ України»?! Слідство ДБР відповіді на це питання не дає. Тож шукатимемо самі… Географічна довідка

За словами джерел ZN.UA, Кулініч поновився на військовій службі в СБУ й обійняв посаду керівника головного управління СБУ в АР Крим того ж самого дня. Тобто без проходження спецперевірки, яку, ймовірно, було оформлено постфактум. Про це, зокрема, може свідчити відсутність у реєстрі декларації Кулініча як кандидата на посаду, яку він мав подати в пакеті з іншими документами для спецперевірки. Кримський Центр журналістських розслідувань ще 2021 року звернув увагу НАЗК на відсутність цієї декларації та розбіжності в декларуванні майна його та дружини, на що агентство повідомило, що проведе повну перевірку декларації Кулініча за 2020 рік згідно з черговістю. Мабуть, черга не дійшла.

Олег Миколайович Кулініч — випускник Академії ФСБ РФ (до 1992 року — Вища школа КДБ ім. Дзержинського), яку закінчив 1994 року, тобто вже за незалежності України, служив у Федеральній службі контррозвідки РФ (з квітня 1995 року — ФСБ), а це було б неможливо без отримання громадянства РФ. Уже ці три факти біографії мали б закрити Кулінічу шлях не лише до управління спецслужби, що займається окупованим Росією Кримом, а й до СБУ загалом. Але не закрили, хоча пов'язаність із агентом російської розвідки Андрієм Деркачем і корупційні скандали були загальновідомі й волочилися за Кулінічем, як парашут за Штірліцем у відомому анекдоті.

За даними, які ніколи не спростовували, Кулініч вчився одночасно з Андрієм Деркачем, сином Леоніда Деркача, який у 90-ті був спочатку першим заступником, а потім — і головою Служби безпеки України. У цей самий період у СБУ служив і Олег Кулініч, а з початку нульових пішов по «енергетичній лінії»: був радником міністра палива й енергетики та енергетичного віце-прем'єра. 2006 року, завершивши службу в СБУ, обійняв посаду віцепрезидента НАК «Енергоатом», яку контролював Андрій Деркач. На пам'ять про той період залишилася так і не розслідувана кримінальна історія про дерибан 150 млн грн.

2007 року Кулініч здобув посаду голови Держкомзему в уряді Юлії Тимошенко — за квотою «Блоку Литвина» й на прохання Андрія Деркача (згодом нардепи стали сватами). На згадку про часи, коли Кулініч рулив землею, у Деркача з'явилися 42 га в ландшафтному заказнику в Конча-Заспі, оформлені частинами на помічників нардепа та їхніх родичів. Після розслідування Bihus.Info про цю оборудку ДБР відкрило кримінальне провадження, але на кар'єру Кулініча в СБУ це ніяк не вплинуло.

І, нарешті, — справжній шлагбаум, який мав зупинити просування Кулініча не лише до главку СБУ в Криму, а взагалі відбити охоту заходити в периметр будівлі на Володимирській, 33. У вересні 2020 року США застосували щодо Андрія Деркача санкції за спроби втручання в президентські вибори й прямо назвали його агентом РФ, пов'язаним із російською розвідкою більше десяти років.

Але, здається, це послужило тригером, бо буквально за місяць Іван Баканов отримує добро президента Зеленського на призначення у кримський главк Олега Кулініча, людини, наближеної до Деркача й пов'язаної з іще одним агентом спецслужб РФ — Володимиром Сівковичем.

Закономірне питання: чому у схемі розслідування ДБР немає Деркача? Пояснення може випливати з тієї обставини, що в Україні Андрія Деркача підозрюють у співпраці не з ФСБ, а з Головним управлінням ГШ РФ (колишня більш звична назва — ГРУ). Війна, насиченість подіями й емоціями відкинули в якесь минуле повідомлення СБУ у червні 2022 року про викриття агентурної мережі ГРУ та затримання Ігоря Колєснікова, колишнього помічника нардепа Андрія Деркача, агента з позивним «Ветеран». Він пішов на угоду зі слідством і дав свідчення щодо створення Деркачем мережі організацій під виглядом охоронних структур, які мали зустрічати колони окупантів і сприяти їм у залишених ЗСУ містах. Українські новини

На ці «оргвидатки» російська розвідка виділяла кошти, які «переводилися в готівку» в конвертаційних центрах Києва, Колєсніков їх забирав, а Деркач залишав собі частину. А це вже незаконне збагачення. Відтак справу Деркача розслідує НАБУ, водночас йому також повідомили про підозру в державній зраді. І таке рішення щодо органу слідства — ще один яскравий маркер довіри до наших спецслужб, слідчих органів і судів із боку західних партнерів.

Без сумніву, рішення Баканова—Зеленського щодо призначення Кулініча керівником кримського ГУ СБУ виглядало як зухвалий виклик США. Майже рік по тому, в серпні 2021-го, РНБО запровадила санкції щодо Деркача, однак Кулініч і надалі керував кримським управлінням СБУ і був наближеним до голови Служби Івана Баканова. Крім обставин набуття такого особливого статусу Кулініча важливим є й те, до яких наслідків це призвело. Візьмімо лише те, що звучало на доступних записах розмов Сівковича—Кулініча.

Призначення «Охотніка», за версією слідства —начальника департаменту внутрішньої безпеки Наумова, на посаду першого заступника голови СБУ, як відомо, не відбулося. Але чи були реалізовані плани щодо працевлаштування в СБУ особи, котра фігурує у справі як «Євген»? Хто отримав посаду в Управлінні по роботі з особовим складом? Чи був вплив ФСБ при призначенні нового керівника Академії СБУ? А ще ж є слова Кулініча про те, що він контролює 5 управління департаменту контррозвідки. Новини війни

Чи слід підозрювати, що його тодішній очільник Олександр Поклад став у 2021 році керівником Департаменту контррозвідки саме за «сприяння» Кулініча? Нарешті, хто входив до мережі агентів ФСБ під керівництвом Сівковича, викриттям якої так пишаються в СБУ та ДБР? Чи «Котигорошко» діяв сам? Нічого з цього в повідомленні ДБР про закінчення досудового розслідування у справі Кулініча немає.

Але є речі, про які можемо сказати напевно. Буквально за лічені місяці Олег Кулініч розвалив кримський главк СБУ, який до того був однією з найрезультативніших структур Служби.

Попри відсутність «землі» і роботу на відстані, було відпрацьовано методики розслідування воєнних злочинів на окупованій території АРК і Севастополя. Це резонансна справа організатора кубла російських пропагандистів і агентів під прикриттям в Україні Кирила Вишинського; це оперативні розслідування та скерування до суду справ кримських колаборантів і зрадників — міністрів, депутатів, правоохоронців, затриманих на вільній території України; судові арешти майже 270 літаків і 260 морських суден — порушників режиму закритих портів і кримських санкцій.

У співпраці слідчих СБУ, Нацполіції та прокуратури Криму задокументовано сотні воєнних злочинів РФ, інформаційні повідомлення про які ГПУ направляла в Міжнародний кримінальний суд. Але звільнений керівник главку СБУ Євген Нетужилов отримав переведення в Чернігів, тобто на інший край української землі, де його цінні «кримські» навички й оперативні напрацювання були непотрібні. Географічна довідка

Уже за три місяці після призначення Кулініча в держреєстр внесли зміни: юридичну адресу ГУ СБУ в АРК змінили з Херсона на Київ, а з назви прибрали слова «з дислокацією у м.Херсон». Однак релокація, затіяна Кулінічем, нічим не була забезпечена — ні матеріальними, ні технічними ресурсами, ні житлом для співробітників. При цьому люди самі переводились у Миколаїв, Одесу, інші міста, — з Кулінічем не хотіли працювати.

«Кримський главк СБУ займався чим завгодно, тільки не Кримом. Некримських справ було більше, ніж кримських, причому взагалі не нашої підслідності. Люди переводились, куди тільки могли. Із майже півсотні оперативників залишилося близько 20. Розслідування «кримських» проваджень згорнули, не було контррозвідувального забезпечення, в судах усе завмерло. Це не могло бути наслідком просто помилкових дій, — Кулініч достатньо добре знає роботу. Це був цілеспрямований розвал главку під виглядом реформування й реорганізації», — розповідають колишні співробітники СБУ.

Чи бачили це в Києві? Аякже! Кулініч на правах особи, наближеної до голови Служби, інколи взагалі пускався берега. Майже в прямому сенсі. Розповідали, що коли Кулініч, без попередження і дозволу АТЦ, вирішив провести «антитерористичні навчання» на межі з Кримом, військові мало не підняли авіацію, сприйнявши маневри за вторгнення РФ.

Чому ж голова Служби безпеки ніяк не реагував на розвал роботи кримського главку і вихватки його керівника? І, до речі, а де у справі Кулініча…

…Баканов?

У презентації на брифінгу ДБР бачимо чудернацькі як для закінчення досудового розслідування справи про державну зраду і кубло агентів ФСБ в СБУ формулювання:

> «З травня 2019 року, за завданням спецслужб РФ, Олег Кулініч введений до найближчого оточення керівництва Служби безпеки України».

Ким введений? Хто такі «найближче оточення» і чиє саме в керівництві СБУ? ДБР відповіді на ці запитання не дає. Дуже сподіваємося почути їх у суді.

Журналісти-розслідувачі звертають увагу на два факти, які могли допомогти Кулінічу отримати місце фаворита Баканова і поблажливість Банкової.

Перший пов'язаний із позовом Деркача в березні 2019 року до Окружного адмінсуду щодо надання поіменного списку парламентської коаліції, відсутність якої є правовою підставою для розпуску ВРУ. Позов був задоволений, що дало президентові можливість оголосити про проведення позачергових виборів і завести в Раду свою монобільшість.

Другий — із поїздкою Івана Баканова у квітні 2019 до США, яку забезпечувала лобістська компанія, а її видатки начебто оплатили Володимир Сівкович та експвіцепрем'єр Сергій Арбузов, ще один топ-втікач із близького оточення Януковича. Тобто в обох версіях призначення Кулініча виглядало як відплата за послуги Деркача —Сівковича.

Є й третя обставина: за словами наших співрозмовників в СБУ, «Кулініча за ручку привів до Баканова Деркач», а підґрунтям для зближення стала виняткова набожність ексголови Служби — вірного прихожанина церкви Свято-Введенського монастиря УПЦ МП, фанатичним поборником особливого статусу якої в Україні, як відомо, завжди був Деркач. Українські новини

ДБР повідомляє, що в діях ексголови СБУ Івана Баканова «ознак кримінального правопорушення не виявлено». Більше того, в цій справі в нього навіть статусу свідка немає! Дуже переконливо, враховуючи, що саме за поданням Баканова президент призначив Кулініча на кримський главк, і саме Баканов за посадою відповідальний за дотримання процедури призначення, включно з проведенням спецперевірки.

Отже, слідство ДБР вивело Баканова з-під відповідальності за те, що в СБУ з 2019-го і по липень 2022 року спокійно діяла мережа агентів ФСБ. І поки за цей конкретний провал ніхто не притягнений до кримінальної відповідальності — політичну відповідальність несе президент Зеленський, кадрова політика якого (з поправкою на фільтри Єрмака) і створила можливості для виживання в секторі безпеки та центрах прийняття рішень агентів, вкорінених за попередників, і глибокого проникнення нових.

Історія Кулініча — це закономірний наслідок, а не прикрий випадок. Бо Іван Баканов, який його біля себе прихистив, за жодними кваліфікаційними критеріями не міг очолити Службу безпеки воюючої держави. І не міг отримати необмежений карт-бланш від президента на призначення керівних кадрів, до яких потрапили бізнес-партнери, корумпанти-силовики та воротили контрабандних потоків. І Наумов — один із них.

Наумов — не «Охотнік»?

Обставини прийняття Іваном Бакановим на роботу в СБУ Андрія Наумова — показові й водночас шаблонні для кадрової політики чинної влади.

Андрій Наумов до 2017 року працював у Генпрокуратурі, на останній посаді займався її матеріально-технічним забезпеченням, потім очолював держпідприємство «Центр організаційно-технічного і інформаційного забезпечення управління зоною відчуження» (ДП ЦОТІЗ), йдеться, звісно ж, про зону відчуження Чорнобильської АЕС. Тобто нічого такого, що свідчило б про відповідність посаді керівника дуже специфічного Департаменту внутрішньої безпеки СБУ. Тимчасом (люблю хронологію):

27.05.2019 Іван Баканов почав виконувати обов'язки голови СБУ (Василь Грицак, як повідомлялося, пішов у відпустку)

28.05.2019 Андрій Наумов звернувся до т.в.о. голови Служби безпеки із заявою про зарахування його на військову службу в СБУ за контрактом осіб офіцерського складу і дав згоду на спецперевірку.

04.06.2019 — контракт укладено.

14.10.2020 президент України присвоїв полковнику А.Наумову військове звання бригадного генерала.

У тексті повідомлення про підозру Володимиру Сівковичу в держзраді вказано, що під час розмови з Кулінічем замість прізвищ використовувалися прізвиська. Але розкривається тільки одне: «Охотнік» — це начальник Департаменту внутрішньої безпеки СБУ Андрій Наумов, якого, за версією слідства, ФСБ через Сівковича та Кулініча просувала на посаду першого заступника голови СБУ, щоб взяти під контроль Департамент контррозвідки.

Опустимо ту обставину, що Кулініч сам де тільки можна стверджував, що ось-ось буде призначений на посаду першого заступника Баканова. Можливо, він так накачував свою впливовість в очах носіїв інформації. Важливіше те, що можливості й неофіційні повноваження Наумова виходили далеко за межі, передбачені законом. Точніше, він ці межі розсовував, для цього управління переформатували в Головне управління, котре, як писав свого часу екскерівник його підрозділу, генерал Віктор Трепак, отримало повноваження не притаманні цій службі.

«Люди Наумова» очолили підрозділи з протидії контрабанді в центральному апараті СБУ та її територіальних органах. Це при тому значенні, яке контрабанда має для української економіки та політики. […] За своїм фактичним статусом, Наумов був в СБУ людиною №1. Без його участі у Службі не відбувався жоден важливий процес. Він вирішував питання, яке не під силу було вирішити навіть заступникам голови СБУ. Цей карт-бланш Наумову надав особисто голова СБУ І.Баканов, що пояснюється їхнім давнім знайомством та тісними стосунками», — писав Віктор Трепак одразу після відставки Наумова в липні 2021 року.

Питання: а навіщо Наумову була посада першого заступника голови СБУ, якщо він і так був «людиною №1 в СБУ» з тісними бізнес-стосунками з її керівником та можливостями дотягнутися до будь-кого не тільки в Службі, а й у країні? От щоб що?

Уважне прослуховування фрагмента нарізки розмови Сівковича—Кулініча про «Охотніка» також викликало сумнів: якщо «Охотнік» — Наумов, то як він сам у себе в Департаменті ВБ щось «забрав»?

Допустімо, що Кулініч із Сівковичем справді називали Наумова «Охотніком». Але першим заступником Баканова «за планом ФСБ» він не став. Жодних ознак того, що він виконував якісь завдання спецслужб Росії, ні в повідомленні про підозру Сівковичу, ні в результатах досудового розслідування справи Кулініча не знаходимо. Журналістські розслідування проєкту «Схеми» щодо Наумова вказували на його ймовірні корупційні діяння — дороговартісні маєтки, квартири й авто, що не відповідають його трудовим доходам, та особливий статус у СБУ.

У липні 2021-го, тобто за рік до викриття мережі «політичного офісу Клюєва—Сівковича», Наумов був звільнений президентом і безперешкодно покинув країну. 7 червня 2022-го його затримали на прикордонному переході на півдні Сербії й арештували за підозрою у відмиванні грошей. З собою він мав незадекларовану готівку, діаманти і цікавого попутника — Алєксандра Акста, внесеного РНБО до санкційних списків контрабандистів, із якими «боровся» Наумов під керівництвом Баканова.

Якщо «Охотнік ФСБ» — це Наумов, як стверджує ДБР у рамках справи Кулініча—Сівковича, то йому мали б повідомити про підозру в державній зраді. Це ще якось пояснило б засвітку його особи, яку зазвичай слідчі органи не оприлюднюють аж до набрання обвинувальним вироком законної сили.

Видання ZN.UA звернулося до Держбюро розслідувань із запитом щодо повідомлених Наумову підозр і отримало відповідь: наразі в Андрія Наумова дві підозри у вчиненні злочинів, обидві стосуються його діяльності як керівника ДП ЦОТІЗ.

Перша — за фактом підписання у 2018 р. (тобто ще до служби в СБУ) «завідомо економічно невигідного» договору щодо проєктної документації (завдана шкода — 370,8 тис. грн) та безпідставне нарахування собі й отримання премії (460,7 тис. грн). У рамках цієї підозри 14 вересня 2022-го Офіс генпрокурора звернувся до Мін'юсту Республіки Сербія із запитом про екстрадицію Наумова для притягнення до кримінальної відповідальності.

Друга підозра — про привласнення коштів на суму 3,2 млн грн, яке сталося через те, що Наумов у 2019-му вже підписав контракт на роботу в СБУ, а ще не звільнився з держпідприємства, тож отримував дві зарплати. В межах цього провадження у жовтні 2022-го Наумова оголосили в міжнародний розшук і також направили запит у Сербію про його екстрадицію.

Так а чи є підозра Наумову в державній зраді? Немає — відповідає ДБР, і дослівно це звучить так:

«Перевіряється факт можливого збирання Наумовим А.О. відомостей конфіденційного характеру щодо функціонування систем безпеки об'єкту управління ДП та передачі вказаних відомостей представнику розвідувальних підрозділів іноземної держави з метою здійснення підривної діяльності та агресії щодо України».

Більше того — про підозру в межах цієї справи взагалі «жодній особі не повідомлялося».

Отже, є дві підозри і два запити в Сербію на екстрадицію Наумова — і жодної підозри у вчиненні ним державної зради. Натомість — публічне таврування його як імовірного члена мережі агентів ФСБ, що вела підривну роботи проти України всередині СБУ. Географічна довідка

На що це схоже?

На недвозначний сигнал Наумову сидіти в Сербії і не рипатися, тобто насамперед — мовчати. Назвали «Охотніком» — тож сиди в кущах. І річ не тільки в тому, щоб прикрити Баканова, який «ніпрічьом». А й в тому, щоб не створювати проблем для нового «розподілу повноважень» щодо тіньових потоків на митницях і «боротьби» з контрабандою.

Крім того, поки мовчить Наумов — живе легенда про встановлену слідством особу «Охотніка». Докази? Так вони ж в окремому провадженні. Якого ще немає.

Але припустімо, що «Охотнік» — не Наумов. У мережевих знавців два ймовірних «кандидати». Перший відомий як «Паша КПСС», і в медіа пишуть, що це — колишній заступник начальника главку «К» Павло Кравченко, який начебто є затятим мисливцем, знавцем контрабандних схем і давнім партнером Сівковича.

Водночас наші джерела розповідають, що Олег Кулініч і тодішній заступник голови СБУ Володимир Горбенко були просто нерозлийвода й нібито часто гостювали і полювали в мисливських угіддях відомого херсонського корумпанта — ексмитника Віталія Булюка, який після захоплення Херсонщини став заступником гауляйтера Сальдо. За даними ZN.UA, Горбенка двічі викликали до ДБР на допит, але, оскільки його прізвище не фігурує у справі Кулініча, питань до нього більше немає.

Отже, як бачимо, жоден із «кандидатів» поки що не влучив у намічену Сівковичем ціль — посаду першого заступника голови СБУ. Може, тому що вона наводилася ще у 2020-му?

У зв'язку з цим постає ще одне запитання: чому записів розмов у справі Кулініча—Сівковича тільки чотири, хоча вони охоплюють досить великий період — майже рік, — і чому закінчуються травнем 2020-го? Адже логічно буде припустити, що напередодні вторгнення діяльність агентів мережі ФСБ мала би активізуватись, а СБУ і ДБР — ці дії виявити й нові епізоди триваючого злочину розслідувати? Інших записів немає чи їх не показують? І, до речі, —

Чиї це «плівки»?

У жовтні 2022-го голова СБУ Василь Малюк в інтерв'ю «Інтерфакс-Україна» розповідав щодо справи Кулініча таке:

«Було проведено безпрецедентну філігранну розробку і подальшу реалізацію, здійснено агентурно-технічне проникнення до лав ФСБ. Ми здобули всі файли, де він (Кулініч. — В.С.) реально доповідав до Москви інформацію, зокрема секретну, про ситуацію в нашій країні, в Службі, як вони намагалися впливати на різні процеси».

Чотири розмови «керівника мережі» Сівковича, всі — з Кулінічем, і остання датована травнем 2020-го, за півтора року до вторгнення РФ, — така собі глибина «агентурно-технічного проникнення».

Звичайно, не виключено, що записів більше і з певних причин СБУ—ДБР їх не світить. Серед них можуть бути: таємниця слідства (і тоді в суді ми почуємо і про решту з «усіх файлів», добутих СБУ); в них міститься інформація з обмеженим доступом (а спецслужби можуть засекретити і прогноз погоди); в них міститься інформація про протиправну діяльність керівників спецслужб, органів влади, правоохоронних органів, офісу президента тощо, яку приховують від суспільства. Врешті, оприлюднення наявних записів мало на меті дискредитацію Баканова в очах його друга Зеленського з подальшою відставкою. Але хто ці записи зробив?

У повідомленні про підозру Сівковичу йдеться про його телефонні розмови з Кулінічем. А на брифінгу ДБР, де демонструвалися фрагменти записів, говорилося про використання месенджера Threema. Він був дуже популярним у російських силовиків після 2014 року. Власне, від них мода на цей начебто дуже захищений месенджер перейшла і до чиновників та бізнесменів.

Але 2017 року грізний «Роскомнадзор» вніс цей швейцарський сервіс до реєстру поширювачів інформації, тобто легалізував його у РФ. А це означає, що сервіс погодився збирати, зберігати й передавати на запит держорганів РФ всю інформацію про дії користувачів — від списку контактів до листування і надісланого/отриманого контенту (відповідно до драконівського «пакета Ярової»), а щоб зекономити місце на серверах — міг надати повний доступ спецслужбам. Ну дуже «захищений» сервіс, погодьтеся.

Тимчасом більшість співрозмовників ZN.UA із сектора безпеки вважають, що записи розмов не були перехоплені українськими спецслужбами, які не мають можливості зламати Threema. Їх походження може мати два джерела. Перший — записи перехоплені й надані західними партнерами. А вже СБУ—ДБР так недолуго їх легалізували, що виникли питання з приводу обмеження кількістю і часовим проміжком, що вичерпуються 2020 роком.

Другий варіант — записи українські силовики знайшли під час обшуків у телефоні чи на флешці. Втім, джерел отримання записів може бути і більше. За даними слідства, Маріна Тєрєнтьєва, «політична координаторка» офісу Клюєва—Сівковича, здійснювала збирання, аналіз і передачу відомостей від агентів, забезпечувала канали зв'язку, записувала, розшифровувала всі розмови й передавала їх у 9-те управління 5-ї служби ФСБ. Крім того, думаю, Сівкович і Кулініч про всяк випадок теж усе записували. Тобто місць, де були «плівки», вже набирається з півдюжини. Це, звісно ж, розширює можливості отримання інформації і для української розвідки. Якщо вона справді цим займалась. Але головне — не звідки «плівки», а як ними розпорядились.

Великий сумнів у людей із системи викликає і заявлена слідством роль Сівковича як керівника мережі агентів ФСБ, бо, на їхню думку він явно на неї не тягне, ні за фаховими, ні за особистісними даними. Та й узагалі вся ця публіка, яку ДБР оголосило членами мережі: Сівкович, Кулініч, Наумов, — це насамперед про гроші, корупцію та про шпигунство на рештках часу. По суті своїй, Сівкович — прапорщик. Ну які були агенти — такий вийшов і бліцкриг у їхніх господарів.

Інша річ, наприклад, Руслан Демченко, дипломат, колишній заступник глави МЗС, очільник Комітету з розвідки і радник/помічник чи не всіх президентів від Леоніда Кучми і перший заступник секретаря РНБО при президентові Зеленському. У нього немає репутації корумпованого чиновника, проте є стійка репутація людини проросійської орієнтації, і обидві ці репутації він проніс вахтою через усіх президентів. Але тема «Демченко і російські спецслужби» (крім розслідуваної журналістами участі в підготовці підписання Харківських угод) досі не розкрита, як то кажуть, компетентними органами.

Водночас записи «підсвітили» негатив щодо Андрія Наумова — конфідента Івана Баканова, безпосередньо зав'язаного життям і бізнесом на Володимира Зеленського. Тобто метою могло бути і «вибивання» Баканова з близького кола Зеленського. Що власне й закидають групі Єрмака—Татарова, яка таким чином посилила свій монопольний вплив на президента.

Ще один сумнівний момент — спроба перекласти на Кулініча відповідальність за «Чонгар» та швидку окупацію півдня Херсонської області замість реального повного і всебічного розслідування обставин. Частка його провини, як і всіх керівників силового блоку, звісно ж, є. Однак не така, аби стверджувати, що він знав про наступ російських військ із Криму — і приховав, а то б ми… Це навіть не смішно, враховуючи, що у справі фігурує одне невідправлене шифроване повідомлення о 01:03 ночі вже 24 лютого.

Отже, наразі можемо констатувати, що чотири відомих записи розмов Сівковича і Кулініча дали можливість СБУ припинити діяльність крота ФСБ «Котигорошка», але про нейтралізацію інших агентів, а тим більше — цілої мережі, нічого не відомо. Принаймні в рамках цієї історії. Чи є вона фрагментом якоїсь більшої?

Хотілося б думати, а ще краще — знати, інакше вона виглядає як свідомо купована, зі стоп-кадром на 19 травня 2020 року — даті останнього запису розмови Сівковича з Кулінічем. А як далі діяла ця мережа, про викриття якої суспільству так бучно оголосили? Така вузька рамка «справи Кулініча» не дає сподівання на те, що будуть

Дізнатися більше
Щоденні новини
Статистика бойових дій
Прогноз погоди
Репортажі з України
Історія
Українські новини
Новини
Війна

Важливі новини
17.08.2026 5 мільйонів доларів за дрони фірмі з фейковим Ozempic: як «Стрим техно» Конотопського уклала угоду з... #БПЛА #дрони #Схеми
08.08.2026 Друг Василя Малюка, якого НАБУ підозрює у вимаганні 1 мільйона доларів, виявився учасником сходки ро... #СБУ #Рудьковский #Малюк Василь

ЦЕНЗУРА ЯК ОБІЙТИ БЛОКУВАННЯ І ЧИТАТИ НАШ САЙТ

Останні новини
По даті | По переглядам | По коментарям
18:07 У Чернігові пролунав вибух
18:02 ТРЦ «Сонячна галерея» у Кривому Розі охопила масштабна пожежа після атаки РФ
17:57 Корецький запропонував відкласти призначення нового голови «Нафтогазу» до завершення опалювального сезону
17:54 Міноборони Німеччини підтвердило дезертирство українських військових під час навчань
17:50 Пашинян вирішив відкликати посла Вірменії з Росії на тлі напруження у відносинах
Підписуйтесь на наш канал в Telegram. Оперативно про головне
17:44 З'явилися кадри руйнувань усередині ТЦ у Кривому Розі після удару РФ
17:38 Понад 50 поранених у Кривому Розі після атаки РФ: є загиблі
17:33 Північна Корея направила до Росії новий військовий контингент із 8500 військових — ГУР
17:27 Російські удари поставили українську металургію на межу зупинки: галузь втрачає мільярди доларів
17:21 Нові кадри наслідків атаки на Кривий Ріг
17:15 ГУР заявило про секретний російський комплекс біолабораторій на острові у Тверській області
17:09 Сили оборони уразили аеродром «Ахтубінськ»: пошкоджено російський Су-34
17:03 З'явився момент другого влучання по ТЦ у Кривому Розі
16:59 РФ повторно атакувала торговельний центр у Кривому Розі: двоє загиблих і 12 постраждалих
16:55 Повторні вибухи у Кривому Розі: місто під масованою атакою БпЛА
16:49 Росіяни атакували великий торговельний центр у Кривому Розі: є загиблі та багато поранених
16:46 У Кривому Розі показали кадри зсередини ТЦ після влучання
16:41 ВАКС визнав необґрунтованими активи нардепки Марченко на понад 8,2 мільйона гривень
16:35 У Кривому Розі пролунали потужні вибухи: повідомляють про удар по ТЦ і постраждалих
16:30 Сили оборони уразили місця зберігання та пуску БпЛА, склади та пункти управління росіян
16:24 Візит Віткоффа і Кушнера до Києва досі не підтверджений
16:19 Євро знову б'є рекорди: курс НБУ перевищив 52,2 грн, а картковий — 53 грн

Дізнатися більше
Показники втрат
Новини Дніпропетровщ...
Боротьба з корупцією
новин
Корпоративні та фінанс...
Антикорупційні розслід...
новини
Східноєвропейці

Теги новин
COVID-19 агрессия России Атака Війна Война ВСУ Вторжение Дональд Трамп Донбасс ДТП Зеленский ЗСУ Киев Київ коронавирус Коррупция Напад Росії на Україну Нападение России на Украину оккупанты окупанти Порошенко Путин Росія Россия сбу США Украина Україна ЧП Эпидемия коронавируса

Наші опитування
Чи вірите ви, що Дональд Трамп зможе зупинити війну між Росією та Україною?
○ Так, повністю зможе
○ Частково зможе, але не відразу
○ Ні, не зможе
○ Це залежить від дій інших сторін
○ Важко відповісти
Голосувати
Показати результати опитування
Показати всі опитування на сайті

розслідувані дії посадових осіб по всій вертикалі, завдяки яким узагалі стало можливим укорінення ворожого кубла у спецслужбах.

Валентина Самар, головна редакторка Центру журналістських розслідувань

ZN.ua

Теги: Кулініч Олег Миколайович | Кулініч Олег | Кулинич Олег Николаевич | ДБР | Баканов Иван | Деркач Андрей Леонидович | Деркач Андрей | Сивкович Владимир | Кулинич Олег | Корупція | Аксенов Сергей | Сальдо Владимир | Напад Росії на Україну | Война | Війна | Россия | СБУ

Микола Сидоренко
РЕДАКТОР РОЗДІЛУ «НОВИНИ СВІТУ»

27 квітня 2023 г., 14:30 Переглядів: 3575 Коментарі: 0

Роздрукувати Надіслати товаришу

Коментарі:

comments powered by Disqus

2013-2026 © АНТИКОР — національний антикорупційний портал

Реклама на сайті • Наші партнери

Політика конфіденційності

Використання матеріалів сайту дозволено лише за наявності активного гіперпосилання на джерело. Усі права на тексти, зображення, фотографії та відеоматеріали належать їх авторам.